

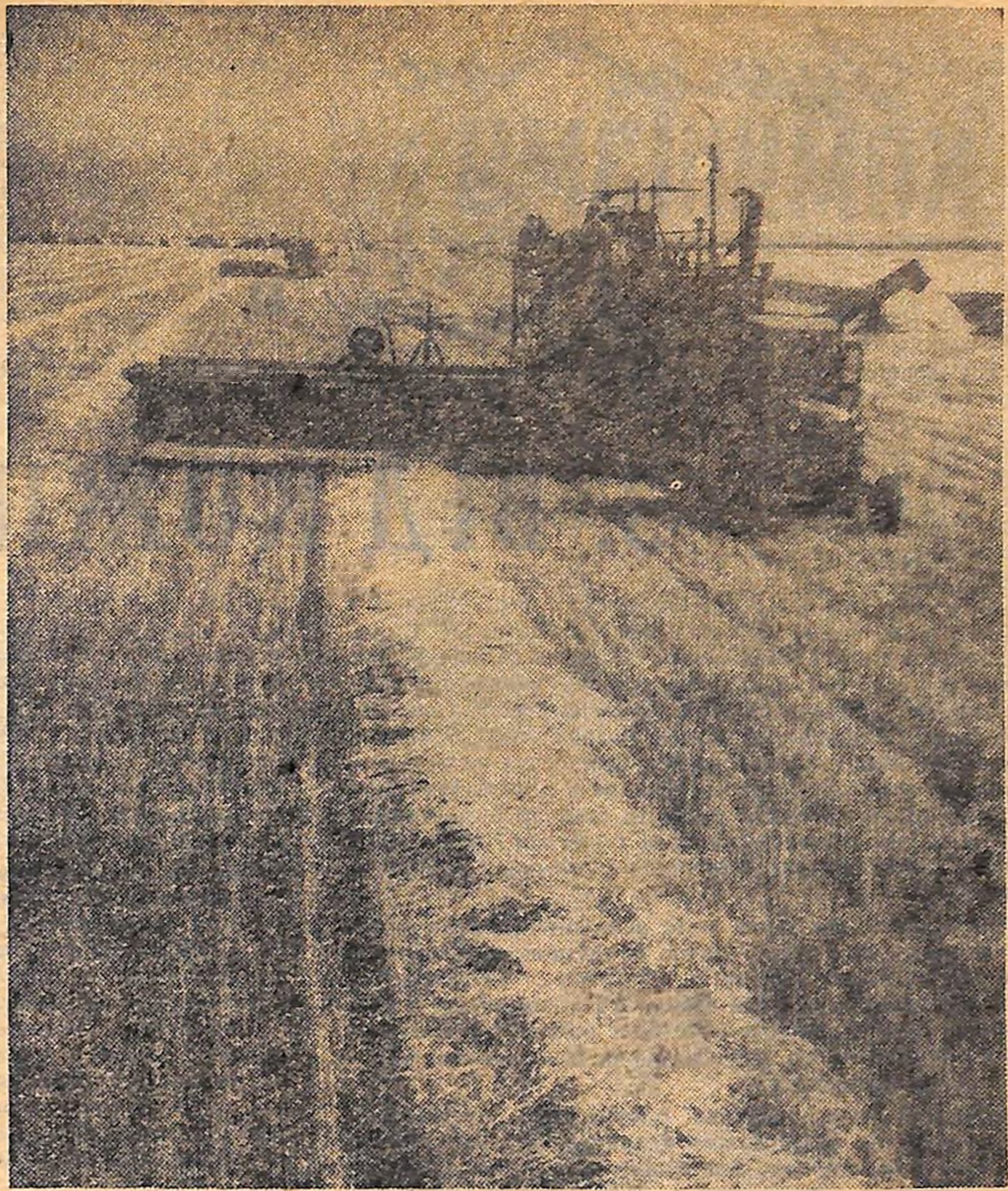
Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 83 (590)

Середа, 11 липня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир

СТАРОДАВНИЙ сивий Кремль, увінчаний п'ятикутними рубіновими зірками на високих баштах...

П'ятикутна зірка — символ єдності народів п'яти континентів нашої планети. І ось сьогодні, в цей літній ранок 9-го липня, сюди, в пронизаний сонячним світлом Палац з'їздів, прийшли посланці усіх континентів землі на Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир, за розв'язання найнекучішої проблеми сучасності.

З усіх, що коли-небудь збирались — це найбільш представницький конгрес на захист миру. В його роботі беруть участь понад 2.000 делегатів і спостерігачів, більш як 100 країн — люди різних політичних поглядів і соціального становища, різного кольору шкіри і життєвого досвіду. Серед делегатів і спостерігачів ми бачимо пролетарів і бізнесменів, письменників і священослужителів, всесвітньо відомих громадських діячів і рядових селян. Усіх їх об'єднує благородна мета — відвернути загрозу страшної термоядерної війни, здійснити на землі загальне роззброєння.

...Стрілка годинника наближається до дев'ятої. До Палацу з'їздів заходять все нові й нові делегації... африканці в мальовничому національному одязі, індонезійці в своїх чорних шапочках, араби, індійці; пройшла китайська делегація, делегати Польщі, Чехословаччини, Болгарії, Угорщини, НДР... Багатолюдні делегації американців, англійців, французів, італійців, бразильців.

Під склепінням залу лунають оплески. Це присутні зустрічають появу за столом президенті Ольги Поблете — відомої чилійської громадської діячки, лауреата міжнародної Ленінської премії «За зміцнення миру між народами».

Вона подала односторонню прийнятні підготовчим комітетом конгресу пропозиції про склад президії і секретаріату. До президії увійшли представники всіх країн і організацій, які прислали своїх делегатів. Від Радянського Союзу в складі президії конгресу — президент Академії наук СРСР М. В. Келдин, письменники Ілля Еренбург, Олександр Корнійчук і Микола Тихонов, професор В. П. Комісаренко, а також патріарх Олексій.

Ольга Поблете вносить пропозицію — обрати головою першого засідання конгресу відому французьку громадську діячку Жені Коттон — людину, все життя якої, каже вона, тісно зв'язане з боротьбою за мир та безпеку народів. Присутні зустрічають цю пропозицію триваллими оплесками.

Місце голови займає Жені Коттон. Вона оголошує Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир відкритим. У залі знову вибухає шквал оплесків.

У своїй короткій промові Е. Коттон, зокрема, каже, що конгрес зібрався в Кремлі, в серці великої країни, яка першою внесла пропозицію про загальне і повне роззброєння. Потім під оплески присутніх вона сердечно дякує радянському урядові і радянському народові за привітну гостинність, виявлену делегатам конгресу.

Слово надається Айвору Монтегію (Англія), який виступив від імені міжнародного комітету конгресу з пропозиціями про програму і регламент роботи конгресу.

Перші пленарні засідання будуть присвячені загальній дискусії по проблемах загального роззброєння і миру. Потім почнуть роботу чотири комісії конгресу: 1) роззброєння і його політичні й технічні проблеми; 2) економічні наслідки роззброєння; 3) роззброєння і національна незалежність; 4) роззброєння і проблеми права, культури, моралі і т. д.

А. Монтегію в своєму виступі повідомив, що голова підготовчого комітету конгресу Джон Бернал надіслав спеціальні листи главам урядів 18-ти країн-учасниць Женевської конференції по роззброєнню з запрошенням виступити на конгресі і висловити своє ставлення до проблем загального роззброєння. Відповіді, каже промовець, надіслали дев'ять глав урядів. Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов виявив бажання особисто виступити на нашому конгресі. Це повідомлення зал зустрічає бурхливими оплесками.

Потім з доповіддю виступає голова міжнародного комітету конгресу, президент-виконавець Всесвітньої Ради Миру професор Джон Бернал. Через увесь його виступ червоною ниткою проходить думка: найважливіше — це досягти роззброєння. Переговори про роззброєння у Женеві, відмічає промовець, досягли тепер своєї критичної фази. Конгрес повинен мобілізувати зусилля мільйонів, щоб вони зробили тиск, спрямований на досягнення успіху женевських переговорів про роззброєння.

Д. Бернал підкреслив, що трудність проблеми роззброєння полягає, зокрема, в тому, що в капіталістичних країнах дехто вважає гонку озброєнь прибутковою справою.

Люди завжди прагнули до миру, продовжує промовець, але у вік атома боротьба за роззброєння набуває особливого значення, стає особливою необхідною. Наш конгрес — це форум особливого типу, який має надзвичайно представницький характер. Тут зібрались люди різних переконань, що вирішили стати вивце від «холодної війни», об'єднати свої сили для розв'язання великого завдання загального роззброєння.

У заключній частині своєї доповіді Д. Бернал заявляє:

— Москва — дуже хороше місце для проведення такого роду конгресів, враховуючи величезні зусилля радянського народу в боротьбі за загальний мир, але ми хочемо, щоб такий же конгрес відбувся і у Вашингтоні.

Починається загальна дискусія. Перше слово в загальній дискусії надається учасниці індійської делегації Рамешварі Неру. Вона висловлює надію, що кон-

(Закінчення на 2-й стор.)

ДРУЗІ!
На жниввах година дня коштує, а день рік годувє.
Прискорюйте темпи збирання врожаю!

1. Йде пора жнивна

На 900 гектарах буяла золотава пшениця в артілі імені XXI з'їзду КПРС. Радувався хлібороб за виплеканий своїми руками урожай. Та найбільша радість, бентежна, неповторна, зростає в душі хлібороба зараз, коли бачить в'н скошене поле. Бо знає: «Не той хліб, що на полі, а той, що в коморі».

Господарями ланів, як і завжди, почувє себе юнь. Та й як не пишатись, адже це руки молодечі Бориса Колісника упевнено спрямовують кермо степового корабля. А ген, вдалині, підбирає пшенишні валки агрегат Олександра Колісника. Він уже намолотив близько 500 центнерів зерна нового врожаю.

КАПІТАН СТЕПОВОГО КОРАБЛЯ

КОЖНОГО дня в польовому таборі механізаторів, що розкинувся на околиці села, можна зустріти Володимира Тацієнка. Незисокий на зріст, широколобий, з відкритим поглядом очей, сповнених живого блиску. Тікий він зовні. Простий, скромний, людський. Здається, він нічим не різниться від своїх

товаришів — ні одягом, ні поведінкою. І все ж таки в Голованівському районі багато людей знають і поважають його, механіка-комбайнера. Чому ж?

А тому, що він ще сімнадцятирічним юнаком став на вірний життєвий шлях. Ось уже шістнадцять років Володимир весь жар своєї душі віддає людям. І не з обов'язку, а за покликком серця. Він — маяк, взірєць, на якого рівняються, за яким йдуть. Торік В. Тацієнко своїм комбайном «СК-3» зібрав

урожай зернових з площі 550 гектарів, а середньозмінний обробіток довів до 7,7 гектара. Це — найвищий показник в районі. Саме тому, про цього майстра збирання часто можна почути:

— Це той, хто завжди попереду!

За сумління в праці, за високий хист і винахідливість Володимир Тацієнко заслужив повагу. І дуже добре, приємно, що люди цінять таких, хто трудиться від душі і з душею.

У Володимира і його помічника комсомольця Петра Пустовіта в цьому році великі плани. Головна турбота їх — будь-що не здати першості у змаганні.

— Якщо буде перехідний мандат у комбайнерів, то, як і торік, триматимемо його у себе, — з гордістю і впевненістю ділиться з нами своїми думками В. Тацієнко.

Що ж забезпечує успіх, які ваші поради молодим комбайнерам, що тільки-но стали за кермо? — запитуємо майстра «Золоті руки».

Він трохи подумав, потім сказав:

— Успіх — в руках комбайнера, в його вмінні підготувати до великого наступу свою машину. Кожного сезону мені доводиться косити не тільки пшеницю, жито, а й горох, ячмінь, кукурудзу. Бувають площі нерівні, хліба полегли. При наявності навиків це не страшно. Була б тільки завжди справна машина.

Володимир переводить погляд на свій комбайн, запрошує нас ближче до вузлів.

— Ось подивіться, — кілька разів я перевірю, підтягнув і тепер впевнений, що все в порядку. Правда, в перші дні косовиці ми не дуже великий розгін беремо — вкладаємось в норму, а потім, коли всі вузли перевірили в роботі, підтягнули — беремо вищий темп.

Багато залежить від помічника комбайнера. Комсомалець Петро Пустовіт не перший рік працює зі мною. Він — любить цю професію, тому трудиться старанно, з волюнком. Якщо треба, завжди готовий мене замінити.

... У південних районах нашої області вже розпочались великі жнива. Незабаром пора збирання прийде на широкі лани Голованівського і сусідніх з ним районів. Замайорить прапорець на «СК-3», капітаном якого є досвідчений комбайнер Володимир Тацієнко. Він розпочне свій сімнадцятий сезон. Можна бути певним, що розпочне добре. Побажаємо вам, Володимире і Петре, зберегти за собою право і надалі називатися маяками. А на маяків рівняються, бо вони світять далеко-далеко.

П. ДМИТРЕНКО,

Колгосп імені XXI з'їзду КПРС
Голованівського району.
На знімку: Володимир ТАЦІЄНКО.

ВЗАКЛЮЧНИЙ, третій статті я постаралась конкретно відповісти на ті питання, які поставила в своєму листі ви, Валентино Мірошніченко. Більшість з цих питань стосуються змісту комуністичного принципу розподілу: від кожного за здібностями, кожному по потребах.

Ви цілком вірно розумієте зміст соціалістичного принципу розподілу матеріальних благ по праці. Соціалістична держава, враховуючи різницю у кваліфікації працівників, в складності виконуваної роботи і організує оплату у відповідності з кількістю і якістю вкладеної праці. Хто краще й більше працює, той більше її одержує. Такий порядок оплати забезпечує матеріальну зацікавленість членів суспільства в результатах праці, дає змогу найкраще поєднати особисті й громадські інтереси, він служить могутнім стимулом підвищення продуктивності праці, піднесення економіки і добробуту народу.

Ви пишете, що зараз люди забезпечені матеріальними благами по-різному: мають неоднакові можливості у придбанні різних предметів, по-різному одягаються і т. д. Це закономірно для першої фази комунізму, в якій більша частина матеріальних благ розподіляється між членами суспільства залежно від їх трудового вкладу в суспільне виробництво.

Якби всі люди однаково одержували, одержували незалежно від їх трудового вкладу в загальну справу, це була б зрівнялівка. Але зрівнялівка — несправедливий розподіл і несумісний з марксистсько-ленінським вченням про рівність.

Рівність при соціалізмі полягає в тому, що всі трудящі в однаковій мірі звільнені від експлуатації, мають однакове відношення до засобів виробництва, однакове право на працю. Однаковий і обов'язок трудитися з оплатою за рівну кількість і якість праці, незалежно від статі, віку і національності.

Зрівнялівка вигідна лише ледарю. Йому б одержувати однакову зарплату з хорошим робітником за різний трудовий вклад. Чи не краще сказати так: хочеш краще жити, краще одягатися — працюй краще, працюй більше! Це буде по-людськи, по-соціалістичному.

До речі, про одяг, про моди. Прагнення радянських людей одягатися красиво і витончено закономірне. Ми будемо комунізм на радість і щастя людям. Тому й одяг наш повинен бути радісним для ока, зручним і красивим.

В МІРУ створення матеріально-технічної бази комунізму, росту виробництва і продуктивності праці все більше будуть розвиватися комуністичні риси в розподілі матеріальних благ. Комуністичний принцип розподілу «від кожного по здібностям, кожному по потребах» означає, що кожна людина, незалежно від її ста-

ліюток, дарують особисті бібліотеки рідному селу чи місту.

Але ви маєте рацію, Валентино, коли пишете, що є ще в нашому суспільстві люди, які ні до чого не прагнуть. Ви запитуєте: невже такі люди будуть одержувати нарівні з сумлінними трудівниками? Таких людей чекає різке розчарування. У величній споруді комунізму не буде місця ледарям, дармодам, користолобам і їм подібним, які прагнуть жити за рахунок суспільства, нічого не віддаючи йому в заміні. Для того, щоб не було в нашому прекрасному завтра подібних людей, потрібно вже сьогодні рішучіше вести проти них боротьбу. В ній не повинно бути нейтральних.

**Відповідає
Валентина МІРО**

3. ВІД КОЖНОГО ПО ЗДІБНОСТЯХ,

новниці, від кількості і якості вкладеної праці, одержує від суспільства все, що їй потрібно. Ці потреби будуть задовольнятися без грошей, без будь-яких норм і обмежень. Таким чином, Валентино, не буде необхідності збирати гроші для поїздки в Москву чи Київ, як ви пишете. Програмою КПРС передбачено вже в другому десятиріччі здійснити безплатне користування комунальним транспортом (трамваем, автобусом, тролейбусом, метро). В дальшому ця форма поширяться і на залізничний, повітряний та водний транспорт.

Виникає питання: якщо матеріальні блага будуть розподілятися по потребах, то чи не захоже кожен шоденно мати новий костюм, новий холодильник, автомобіль і т. д.? Ясно, що коли так розуміти комуністичний принцип розподілу, то для його здійснення не вистачить ніяких багатств суспільства.

Комуністичний лад не ставить завдань задовольняти подібні химери і примхи. Метою комунізму є задоволення розумних потреб людей. Програма КПРС передбачає, що в комуністичному суспільстві потреби людей у всій їх різноманітності будуть виражатися здорові, розумні запити всебічно розвиненої людини.

СУСПІЛЬСТВО при комунізмі буде бережливим, воно раціонально використовуватиме продукти суспільної праці. Тому велике значення має виховання у членів суспільства свідомих і розумних потреб, виховання людей, вільних від приватновласницької психології, людей, які не будуть брати більше, ніж можна споживати. Таких людей вже багато сьогодні. Вони віддають трудові збереження на будівництво шкіл, дитячих садків, біб-

Ви, Валентино, піднімаєте таке питання: а як буде з домогосподарками, жінками, які ніде не працюють? Соціалізм вивів жінку на шлях великої громадської і політичної діяльності. Зараз жінки складають близько 50 процентів всіх працівників промисловості. Серед спеціалістів з вищою освітою — 53 проценти жінок, 70 процентів вчителів і 75 процентів лікарів в нашій країні складають жінки. Більше одного мільйона радянських трудівниць нагороджено орденами і медалями, а 3 тисячі удостоєні високого звання Героя Соціалістичної Праці. Радянські жінки завжди знаходяться там, де проходить передова лінія трудового фронту.

Повагою і авторитетом користується наша жінка-мати. Лише в нашій області 5 жінок удостоєні звання «Матері-героїні» і 517 нагороджені орденами «Материнська слава» та медаллю «Медаль материнства». Соціалізм повністю зрівняв жінку в правах з чоловіком. Але слід

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ допоміг

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ райком КП України повідомляє, що лист, надісланий в редакцію «Молодий комунар» телятницями колгоспу «Заповіт Ілліча», де вказувалось на серйозні недоліки в роботі правління колгоспу, партійної організації в утриманні молодняка великої рогатої худоби та на неправильні дії бригадира т. Врадія Андрія, обговорювався на засіданні правління, відкритих партзборах колгоспу з участю тваринників. Критика визнана справедливою. Бригадиру рільничої бригади № 4 т. Врадю А. вказано на його неправильну поведінку.

Для ліквідації недоліків і подолання відставання колгоспу у виробництві продуктів тваринництва, партійна організація разом з правлінням колгоспу розробила ряд заходів, спрямованих на підвищення продуктивності праці тваринників, зниження собівартості продукції, впровадження передового досвіду, на поліпшення годівлі та утримання громадського тваринництва.

Поряд з цим вжито заходів для поживлення масово-політичної та виховної роботи серед трудівників ферм. Щодокадно підводяться підсумки соціалістичного змагання, переможцям вручаються червоні вимпели і грошові премії. Кращі доярки, свинарки, телятниці, птахарки та інші передовики занесені на Дошку пошани і в «Книгу трудової слави» колгоспу.

Проведена робота дала позитивні наслідки. Старанно організоване випасання та випоювання молодняка дало змогу підвищити прирости живої ваги кожної голови до 500—600 грамів, а то навіть і до одного кілограма на добу.

Є впевненість в тому, що колгосп «Заповіт Ілліча» свої соціалістичні зобов'язання по виробництву продуктів тваринництва виконає.

О. РАДЧЕНКО,
секретар Добровеличківського РК КП України.

2. Йде пора жнивна

День трудовий скінчився, і механізатори повертаються додому. Осяяні обличчя в них — в комбайнера Бориса Колісника, тракториста Кіндрата Капельюха, помічника комбайнера Івана Андрієнка. Радіти є чого — на 20-х гектарах підібрали вони валки, значно перевиконали денне завдання.

Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир

(Закінчення).

грес стане початком могутнього фронту всіх народів у боротьбі за мир. Промовець відзначає, що справжнє міжнародне співробітництво, яке ґрунтується на мирному співіснуванні, — це ключ до роззброєння. Воно говорить далі про те, що в слабозвинутих країнах мільйони людей голодують і недоїдають і водночас у світі величезні кошти витрачаються на воєнні цілі. Частину цих коштів треба направити на піднесення рівня життя народів слабозвинутих країн.

Спинившись на Женевській нараді по роззброєнню, промовець від імені індійського народу заявляє, що угода про загальне роззброєння має бути досягнута.

Виступає професор Каору Ясуї — представник японського народу, народу, що пережив трагедію Хіросіми і Нагасакі. У своєму виступі він підкреслив важливість заяви М. С. Хрущова про те, що тільки рішучою боротьбою народів можна приборкати сили, які перешкоджають роззброєнню. Промовець відзначає, що японці, зокрема, повинні вимагати ліквідації американських воєнних баз на своїй території.

Представник африканської республіки Малі Мамаду Фадіала Кейта в своєму виступі висунув пропозицію — направити делегації конгресу до глав урядів США, СРСР, Великобританії і Франції, а також в ООН, щоб вручити їм послання конгресу в питаннях роззброєння і миру.

Голова мексиканського комітету захисту миру д-р Гільермо Монтаньо зачитав послання конгресові колишнього президента Мексики генерала Ласаро Карденаса, в якому він бажає делегатам «по-братерському знайти найкращі шляхи до роззброєння і миру». В посланні Карденаса підкреслюється, що загроза мирові виходить від імперіалізму. Карденас закликає далі делегатів конгресу зробити все, щоб народний Китай, як велика держава, зайняв належне йому місце в ООН та в інших міжнародних організаціях.

До початку вечірнього засідання делегати конгресу дізнаються про американський ядерний вибух у космічному просторі. Цей факт вони розцінюють як образуву совісті людства, як зухвалі виклик народам світу.

Першою на вечірньому засіданні бере слово Джюдис Кук (Англія), яка з обуренням засудила від імені матерів злочинний вибух, проведений урядом США.

До неї приєднується в своїй пристрасній промові представник Індії Д. Ч. Лал. Він з обуренням говорить, вдаряючи при цьому кулаком по трибуні, що американська воєнщина провела страхітливий вибух у ті самі хвилини, коли відбувається найбільший конгрес народів за мир і роззброєння. Промовець повідомляє, що близько 200 індійських парламентаріїв недавно надіслали телеграму президентові США Кеннеді, протестуючи проти ядерного вибуху в космосі. Кеннеді відповів, що такий вибух нібито потрібен для створення протидії атомній зброї. Д. Ч. Лал відзначає, що у відповіді президента США немає ніякої логіки. Треба вжити заходів, пристрасно закликає промовець, щоб покінчити з таким безумством.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 11 липня 1962 р., 2 стор.

З великою вражаючою силою прозвучав виступ президента Академії наук СРСР М. В. Келдіша, який говорив про завдання вчених нашої планети в боротьбі за мир, за відвернення ядерної війни. Присутні оплесками зустрічають слова промовця, коли він з неспростовною логікою фактів викриває все лицемірство, всю неспроможність тверджень правлячих кіл ряду західних країн, що, неможливо, мовляв, національними засобами контролювати експериментальні ядерні вибухи.

З величезною увагою делегати вислухали виступ керівника китайської делегації письменника Мао Дуна, який говорив про миролюбність китайського народу, про підступи американського імперіалізму проти народного Китаю та інших народів Азії, проти миру в усьому світі.

Не більше хвилини тривала позачергова заява керівника делегації США д-ра К. Б. Гудлета, але вона залишила незгладне враження. В зв'язку з американським ядерним вибухом у космосі, д-р Гудлет заявив, що делегація США вважає своїм священним обов'язком засудити цю акцію американського уряду.

На вечірньому засіданні конгресу також виступили: Мохаммед Насер Мохаммед (від імені арабських народів Аравії), Маркос Ана (Іспанія), Жак Мадоль (Франція), професор Дейл Понтъес (США) і Рафаель Хорнет (Аргентина).

(ТАРС).

У ФОНД МИРУ

У БЕРЕЗНІ нинішнього року на адресу Кіровоградського обласного відділення Товариства для поширення політичних і наукових знань надійшов лист з Радянського комітету захисту миру.

«ПРАВЛІННЯ «ФОНДУ МИРУ», — говориться в ньому, — СЕРДЕЧНО ДЯКУЄ ВАМ ЗА ВАШ ПАТРИОТИЧНИЙ ВІДГУК НА ЗАКЛИК ПРО ДОБРОВІЛЬНУ ПІДТРИМКУ ФОНДУ МИРУ.

ВНЕСЕННИ ВАМИ ДОБРОВІЛЬНИЙ ВНЕСОК У ФОНД БУДЕ ВИКОРИСТАНО В СПРАВІ ЗМІЦНЕННЯ МИРУ І ДРУЖБИ МІЖ НАРОДАМИ...»

Передісторія цього листа така. Група лекторів Голованівського району — О. П. Пацюк, Н. Г. Цюрик, П. В. Ларіонцева, А. В. Бак звернулася в обласне відділення Товариства для поширення політичних і наукових знань з проханням переказати належний їм гонорар за окремі прочитані лекції у Фонд миру. Ініціативу підтримали знам'яні, кіровоградці.

Після одержання листа з Москви про патріотичний відгук голова районних відділень Товариства, їх починання повсюдно підтримали.

Лектор Олександрійського міського комітету партії Л. Н. Шибасєв переказує в Фонд миру п'ятнадцять карбованців за публічну лекцію про міжнародне становище.

Лише останнім часом анесли у фонд миру зробили А. Б. Резнік з Гайворона, П. С. Присяжний, І. П. Лимар, М. П. Заваній, С. Г. Гаїна, М. П. Аврахов з Новомиргородського району та багато інших.

Перекази у Фонд миру тривають.

нерівності ще залишаються. Це зв'язано з тим, що на жінку припадає основна доля домашньої праці. Період розгорнутого будівництва комунізму відкриває найширші можливості для остаточного звільнення жінки і ліквідує залишки її нерівності в побуті. Програма КПРС передбачає конкретні шляхи, що забезпечать необхідні соціально-побутові умови для поєднання щасливого материнства з активною творчою участю жінок в громадській діяльності, в заняттях науками, мистецтвом.

СКІЛЬКИ мова йде про комуністичний принцип розподілу, слід підкреслити, що немає якоїсь стіни

КОЖНОМУ ПО ПОТРЕБАХ

між принципом розподілу по праці і принципом розподілу по потребах. Соціалізм з своєю розвинутою формою переростає в комунізм. Тому вже в умовах соціалізму значна частина матеріальних і культурних благ розподіляється не по праці, а безплатно, через суспільні фонди споживання.

За рахунок суспільних фондів в Радянському Союзі утримується більше 20 мільйонів пенсіонерів, близько 4 мільйонів студентів і учнів одержують стипендії і забезпечуються гуртожитком, до 7 мільйонів трудящих і їх дітей щорічно відпочивають і лікуються в санаторіях, будинках відпочинку, піонерських таборах, 600 тисяч дітей навчаються в школах-інтернатах, 6 мільйонів дітей знаходяться в дитячих садках, яслах і т. д. Великі кошти затрачає держава на безплатну освіту, охорону здоров'я, на оплату допомоги при тимчасовій непрацездатності і т. д.

Все більше потреб членів колгоспів також задовольняються і будуть задовольнятися за рахунок суспільних фондів споживання колгоспів. За їх рахунок ведеться житлове і культурно-побутове будівництво, будівництво дитячих закладів, виплата допомоги особам похилого віку і непрацездатним. В колгоспі «Комунар» Олександрійського району, наприклад, за рішенням загальних зборів ветерани колгоспного виробництва, які не мають в складі сім'ї працездатних, звільнені від плати за електроенергію і радіо. В колгоспі імені Леніна

Долинського району видається безплатно придане для кожного новонародженого.

Подібних прикладів можна навести багато. Всі вони дають відповідь на поставлене Валентиною питання про передплату на газети і журнали. Ясно, що в міру росту сільськогосподарського виробництва значно збільшиться роль суспільних фондів. Багато потреб, в тому числі, на газети і журнали будуть забезпечені за рахунок цих фондів.

Програма КПРС передбачає поширення на колгоспників допомоги по хворобі і втраті працездатності, пенсії по старості. Таким чином, шановна Валентино, немає абсолютно ніяких передумов боятися, що жінка, яка не вийшла на роботу із-за хвороби дитини чи іншого члена сім'ї, залишиться без обіду. В нашій країні вже давно оплачуються за рахунок держави лікарняні листки по догляду за хворими. Хворому, як ми вже відмічали, надається безплатна медична допомога, а в недалекому майбутньому медикаменти будуть відпускатися безплатно.

Суспільні фонди споживання ведуть до комуністичного розподілу. В міру наближення до комунізму споживання суспільних фондів буде рости більш швидко, ніж доходи по праці. В 1980 році приблизно половина загального споживання матеріальних і культурних благ буде надаватися населенню безплатно з фондів суспільного споживання.

ДАЛЬШИМ розширенням комуністичних засад в розподілі матеріальних благ буде змінюватися характер особистої власності. При соціалізмі вона нерозривно зв'язана з економічним законом розподілу по праці, вона поширюється не лише на предмети споживання, але й на деякі засоби виробництва (присадибні ділянки, продуктивна худоба, сільгоспінвентар і т. п.). Поступово особиста власність все більше й більше буде пов'язуватися з законом розподілу по потребах. Із особистої власності будуть виключатися засоби виробництва, а в комуністичному суспільстві — і предмети тривалого користування (машини, мотоцикли і т. п.).

Ви, Валентино, запитуєте: хто буде користуватися садом і виноградниками, які насажені колгоспниками, на своїх ділянках, біля власних будинків? Думається, що користуватися будуть усі. Адже жодна людина не візьме більше, ніж їй потрібно для задоволення особистих потреб.

На закінчення хочеться підкреслити, що успіхи нашого руху до комунізму визначаються щоденною наполегливою працею всіх членів суспільства. М. С. Хрущов вказує, що комунізм і труд — невіддільні. Саме самовіддана, свідомо праця всіх членів суспільства, говорить він, є основою комуністичного будівництва.

Б. ДРАТВЕР, викладач кафедри марксизму - лєнінізму Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

3. Йде пора жнивна

Щасливцем цього річних жнив виявився шофер Микола Хліваний. На хлібоприймальному пункті станції Щаслива він одержав першу в районі квитанцію за продане державі зерно нового врожаю. А ось на знімку ви бачите чергову колону машин біля воріт хлібоприймального пункту, супроводжує яку доручено комсомолці Катерині Зеленій. Лаборантка пункту Марія Лавренчук з задоволенням відбирає для аналізу зерно.

В БЕСІДІ З НАШИМ КОРЕСПОНДЕНТОМ

НА ВСЕСОЮЗНИЙ ПІОНЕРСЬКИЙ ЗЛІТ

Сонячний «Артек»! Хто з юних лєнінців не мріє побувати в ньому? Та за послужити поїзду у відому на весь світ дитячу респуб-

ліку можна тільки стараним навчанням, добрими піонерськими справами. А до Всесоюзного зльоту, який почався вчора у «Артеку», кожний загін особливо завзято готував якнайкращі подарунки.

12 делегатів з різних районів відправила на зліт обласна піонерська організація. Кому ж випала честь бути учасниками зльоту? Перед від'їздом піонерів з Кіровограда наш кореспондент розмовляв з ними. Ось їх розповіді:

Микола Пиріг: Чому саме мене послали від піонерів Новгородківського району? Бо я із семикласників середньої школи № 1 більше всіх зібрав металолу — цілу тонну за дворічку. Ну, і кролів чимало виростив. Між іншим, весь наш загін імені Олега Кошового по кролях зайняв друге місце в дружині. А у мене вдома хороша кролеферма, до 20 кролематок було. Ой, головного ледве не забув: в моєму щоденнику тільки «п'ятірки» й «четвірки»...

Петро Ближнюк: А я з похвальною грамотою закінчив шостий клас. Крім того, разом з товаришами добре допомагав колгоспникам артілі «Рассвет» восени збирати кукурудзу. Металолом теж активно зносили: наш клас зайняв одне з перших місць по школі. Та ще паперової макулатури загін здав більше 80 кілограмів у фонд піонерської дворічки...

Марія Савенко: І я на «п'ятірки» вчуся, маю за шостий похвальну. У нас в загоні всі добре беруться до піонерських справ. Шостий клас 6-ї Новоукраїнської школи за дворічку здав 1,5 тисячі кролів, 8 тонн металолу, на 150 карбованців розповсюдили ми літератури...

Таке інтерв'ю цікаво брати. Скільки за ними ентузіазму, наполегливості, піонерського завзяття.

Фоторепортаж В. Ковпака.

Лист Т. Живкова одеським школярам

ОДЕСА. (РАТАУ). Учні Одеської політехнічної середньої школи № 118 написали першому секретареві Центрального Комітету Болгарської комуністичної партії листа, в якому повідомили, що вони обрали його почесним членом шкільного клубу радянсько-болгарської дружби.

Незабаром з Софії надійшла відповідь: «Я дуже радий, мої юні дорогі друзі, що ви, починаючи з шкільної лави, віддаєте свої сили і енергію великому рухові за мир в усьому світі, — пише Тодор Живков. — Добре вчіться, оволодайте наукою, технікою, підвищуйте свої знання. Цим самим ви внесете свій вклад у зміцнення дружби між народами. Я із задоволенням дізнався про обрання мене членом вашого клубу радянсько-болгарської дружби. Від щирого серця бажаю членам клубу і всім учням вашої школи здоров'я, щастя, великих успіхів у навчанні, доброго відпочинку під час канікул».

4. Йде пора жнивна

Хлібороби артілі знають справжню ціну не тільки хлібові, а й соломі. Це ж — цінний корм для худоби. Отже, не повинна загубитися жодна стеблина. Слідом за збиральними агрегатами йдуть соломопідбирачі. Іван Верескун та Іван Зайцев двома «Беларусами», обладнаними волокушами, стягають жнивний рештки до скирти.

Йде золотистим потоком пшениця, лягає в скирти добрий корм!

На ударних КОМСОМОЛЬСЬКИХ

ЧЕКАЄМО МОЛОДЬ ЗАВЗЯТУ

В РОБІТНИЧИЙ поїзд сів юнак з великим чемоданом. По тому, як примостився він на краєчок лави і уважно прислухався до розмов, видно було — тут він людина нова. Нарешті хлопець не витримав.

— Як у вас на заводі? — запитав.
— Сидіти, склавши руки, не доводиться. Молоді багато, весело. А ти міг же на роботу? — поцікавились сусіди.

Власник великого чемодана кивнув головою.

— Ну, а...
— Зрозуміло! Якщо маєш на увазі гроші, то все залежить від власних рук та вміння. Будеш працювати добре, то й заробиш непогано. А щоб було якесь уявлення про наше будівництво, послухай, що ми тобі розповімо.

Завод лише будується. В недалекому майбутньому, восени 1963 року, стане до ладу і почне видавати цукор. Можеш собі уявити, яким буде підприємство, коли за добу перероблятиме 50 тисяч тонн буряків.

Навколо високих і світлих цехів заводу виростає майбутнє заводське містечко. Асфальтовані вулиці, двота триповерхові житлові будинки, чудовий Палац культури і школа, своя лікарня, дитячі ясла, теплова електростанція та інше. Звичайно, зараз немає і половини цього. Але вже вишукувались гарненькі будиночки на території будови, великі гуртожитки для робітників. Є в нас хороша їдальня, магазини, клуб.

І не біда, юначе, коли в тебе немає професії. На заводі працюють курси крановщиків, арматурників, монтажників, штукатурів, теслярів, малярів та інші. Вибирай, що до вподоби, через три-чотири місяці в твоїх руках хороша професія. А скільки вже вчаться у спеціальних закладах! Анатолій Романюк та Ніна Солоїд, наприклад, вчаться заочно. Він — у Київському будівельному інституті, вона — в технікумі. В цьому році п'ять чоловік послали на стаціонарне навчання в інженерно-будівельний Одеський інститут. Це — наші кращі робітники, які працюють на будівництві з першого дня. Іван Карпов, Зіна Пугач, Ніна Заболотня, Володя Зінін та Віктор Олійник вчитимуться в цьому вузі. Багатьох послали на курси до Полтави. Потім ці робітники повернуться на наш завод і будуть працювати в цехах.

Звичайно, є у нас і «хвороби росту». І основна з них — мало людей, робітників всіх професій. Тому не всі роботи ведуться широким фронтом, інколи й простоюють ті чи інші діль-

ниці. Все залежить від робітників, а вони у нас, як кажуть, на вагу золота. Трапляються, на жаль, і такі випадки: йдуть на будівництво юнаки і дівчата, а по дорозі зустрінуть якогонебудь «літуна». Наговорить він їм сім мішків вовни: і те не так, і це погано. Ну й повертаються назад. Або два-три дні попрацюють і... «прошу розрахувати...» Є ще такі «літуни» і користі від них будівництву ніякої.

Поїзд підійшов до заводу. Група робітників направилась на зміну, а ми привели юнака до коменданта. Там його влаштують у гуртожиток. Завтра новачок вийде на роботу.

Хочеться, щоб приїздили до нас хороші, серйозні юнаки і дівчата, які тягнуться не за довгим карбованцем, а такі, що вміють і люблять працювати. Ми радо приймемо їх у нашу дружню комсомольську сім'ю. Скуцати у нас ніколи, бо справ багато. Адже будівництво носить звання ударного комсомольсько-молодіжного. Отже, приїздіть до нас працювати. Чекаємо вас, друзі!

Р. РЕУТ, секретар комсомольської організації будівництва,

І. КАРПОВ, начальник комсомольського штабу будівництва,

Ф. МИКОНЕНКО,

К. ЯРУНІНА,

О. МІРОШНИК, групкомсорги.

Долинський район.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ШАНОВНА РЕДАКЦІЯ! Очевидно, я вам надто багато пишу, за що прошу пробачити. Але є свіжий кричущий факт, якого не можна обминути: цими днями в колгоспі

«Победа» Маловисківського району по-варварському знищили молодий фруктово-ягідний сад. Головою правління тут т. Махінько. З приводу цього я написав сатиричного вірша.

Голова-губитель

В полі ранньої пори Загурчали трактори: Потягли за рядом ряд Молодий колгоспний сад. Із могутнім грізним ревом Рвали з коренем дерева, Затріщали свіжі й пишні В ягідках червоних вишні...

Ну й «розумний» голова — Отакі утнув дивал! Дуже «мудрий», що й казати, Зсі про нього мусять знати, І губителю природи Дати перцю в нагороду!

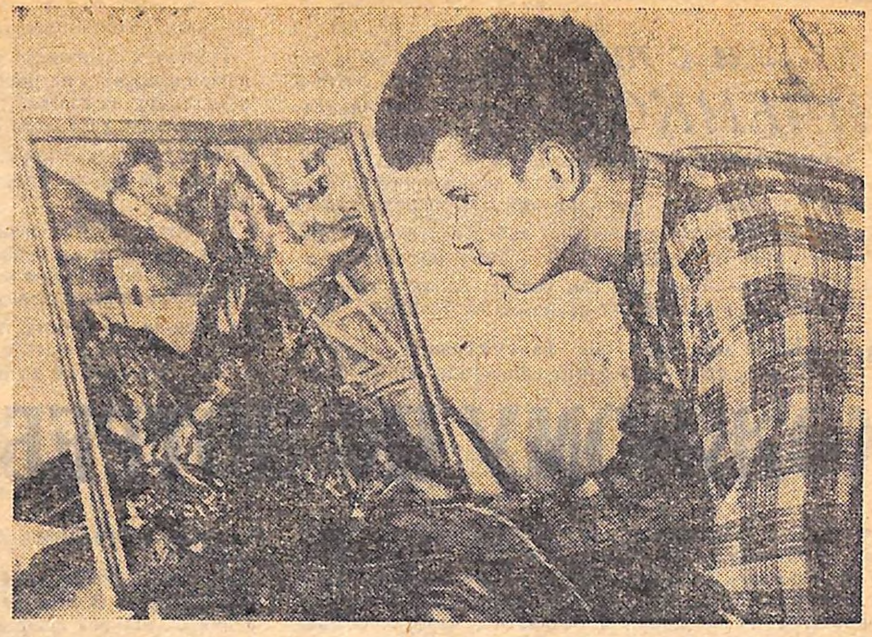
В. СТЕП.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Наш кореспондент зв'язався по телефону з головою колгоспу т. Махіньком. Факт знищення саду він не заперечує, а свої дії виправдсує тим, що, мовляв, він посаджений не по плану. І сам же визнає, що сад цей закладений ще до укрупнення колгоспу, тобто до 1957 року.

Коли кореспондент зажадав пояснити свої дії, т. Махінько послався на погану чутність по телефону і замовк.

Сором очі випікає! Яку ж нечисту совість треба мати, щоб зганьбити трудосіть колгоспників, які садили дерева, сподіваючись мати користь та окрасу і для себе, і для своїх нащадків.

Редакція сподівається, що райвиконком зробить відповідні висновки з цього ганебного самоуправства і варварського ставлення до природних багатств.

БІОГРАФІЯ його коротка. Після школи — ремісничче училище. Дістав спеціальність столяра. Деякий час працював у місті Миколаєві. Потім повернувся у рідне село Глиняне Новоукраїнського району. Прийшов у колгоспну майстерню. Побув тут недовго. Запросили працювати до школи, де вчився колись сам. Тепер Василь Дмитрович Чущенко викладач виробничого навчання. Передає учням свій досвід, вміння. Улюблена робота, спорт, яким займається молодий вчитель — це далеко не все, що приваблює його. Є ще одна найулюбленіша робота. У вільні часи в шкільній майстерні часто можна бачити Василя. Він випалює і вирізує на дереві картини, мініатюри. Учні старших класів — його асистенти, одночасно вчать у вчителя художній різьби. На знімку: В. Д. Чущенко закінчує випалювати електровипалювачем на фанері картину «Хай живе соціалістична революція».

Фото М. Коновалова.

ВІДПОВІДЬ

на «Оповідання-загадку», опубліковане в газеті за 1 липня ц. р.

Микола Солодкий прочитав доповідь «Радіо-могутній засіб зв'язку», Павло Масюк — «Нові в телебаченні», Віра Яроцька — «Радіопромисловість у семіріччі», Андрій Лавров — «Юні любителі — майбутні радіоспеціалісти», Тамара Кошова — «Міжміський зв'язок», Петро Гончар — «Наша країна — батьківщина радіо».

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Ядерний вибух на великій висоті

НЬЮ-Йорк, 9. (ТАРС). О 13 годині 8 липня за місцевим часом (12 годин 9 липня за московським часом) Сполучені Штати здійснили ядерний вибух великої потужності на висоті близько 200 миль в районі острова Джонстон. У повідомленнях іноземних інформаційних агентств з Гоголулу вказується, що великий спалах від вибуху було видно на відстані 750 миль від місця вибуху. Агентства при цьому відзначають, що Сполученими Штатами вдалося здійснити цей вибух тільки після попередніх двох спроб підірвати ядерний пристрій у космосі, що, як відомо, закінчилися провалом. США підірвали свій ядерний пристрій у космосі, незважаючи на різні протести всього людства, саме в той день, коли в Москві почав свою роботу Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир.

Радіозв'язок перерваний

Японська телеграфно-телефонна компанія повідомила, що транстихокеанський радіотелефонний зв'язок з Гоголулу, Оклендом і Буенос-Айреспом перерваний з моменту висотного ядерного вибуху, проведеного сьогодні Сполученими Штатами.

Хорошого сина виховала Варвара Іванівна Шпак. Перебуваючи в рядах Радянської Армії, Юрій зарекомендував себе волюним, сумлінним воїном. Йому неодноразово командування принесло подяки, нагороджувало похвальними грамотами. Юрій — член комсомольського комітету. Мине зовсім небагато часу і Юрій Шпак знову повернеться в свою рідну Малу Віску.

Ж. МАЛЕВСЬКИЙ.

МОЛОДЦІ, СТУДЕНТИ!

ЧОТИРИ дні в Києві тривали фінальні змагання спартакіади педвузів на першість Міністерства освіти України з велосипедного спорту. Великого успіху домоглися спортсмени Кіровоградського педінституту. Не мала собі рівних в гонках на 20 та 25 кілометрів майстер спорту Євгенія Буз. Вона стала абсолютною чемпіонкою серед студентів. В змаганнях

чоловіків на дистанцію 25 кілометрів студент другого курсу факультету фізичного виховання Леонід Петушков показав час 36 хвилин 31 секунда. Цей результат кращий за норматив майстра спорту СРСР. В командному заліку Кіровоградські велосипедисти зайняли друге місце після віпнічан.

І. РОДІН.

Успіх сільських кіннотників

У БАГАТОДЕННИХ напружених поєдинках кіннотників за програмою міжвідомчої першості України справжніми героями стали сільські спортсмени. Виступаючи двома колективами, вони зайняли два перших місця, з 42-х призових місць виграла 40. У цих успіхах немала заслуга і спортсменів нашої області, які входили до складу збірних команд центральної ради товариства «Колгоспник». Дуже цікаве змагання «Кубок України» (долання 12 перешкод висотою 150 сантиметрів) виграв першорозрядник з Олександрійського району Борис Фіров.

Найсильнішою у виїзді «Середній приз» виявилася представниця Онуфрійського району спортсменка першого розряду Ірина Хромова. Вона зайняла друге місце в двох інших номерах програми. Призерами республіканських змагань стали також майстри спорту Ада П'янова, Юрій Пахомов (Олександрія), Борис Мурашов (Онуфрійка). Більшість Кіровоградських кіннотників увійшла до складу збірної команди України для участі у всесоюзних змаганнях.

М. РОМАНОВСЬКИЙ.

Турнір пам'яті Е. Паскера

БЕРЛІН, 9. (ТАРС). Тут почався міжнародний турнір пам'яті видатного німецького шахіста чемпіона світу з 1894 по 1921 р. Еммануїла Ласкера. В ньому беруть участь 16 шахістів з 11 країн. У першому турі радянський гросмейстер Штейн закінчив лінійну партію з польським майстром Дода. Гросмейстер Васюков відіграв партію з австрійцем Бені в кращому для себе становищі.

Ще на сходинку нижче

ЦЕРГОВИЙ матч чемпіонату республіки з футболу серед команд класу «Б» кіровоградські динамівці провели у Горлівці. Проти місцевого «Шахтаря» кіровоградці виставили склад, в якому центральний захисник Ю. Горожанкін виступав центральним нападником, а його місце зайняв Люлько. Перший тайм приніс перевагу гостям. Гол у ворота гірників забив Ю. Горожанкін. Однак у другому таймі господарям поля вдалося відквитатися. Проте ні-

чийний рахунок тривав недовго. Знову Ю. Горожанкін примушує розпочати гру з центра поля. І лише за 4 хвилини до кінця зустрічі «Шахтар» проводить у ворота «Динамо» другий м'яч. Інші ігри цього туру закінчилися так: Київ — Чернівці — 4:1, Луцьк — Одеса — 0:2, Північно-донецьк — Запоріжжя — 2:0, Херсон — Ровно — 1:1, Дніпродзержинськ — Черкаси — 0:1. Таким чином, кіровоградське «Динамо» у турнірній таблиці пере-

містилося з п'ятого на шосте місце. «Динамо» і черкаський «Колгоспник» мають зараз по 15 очок. Однак у кіровоградців гірша різниця забитих і пропущених м'ячів.

Минулої неділі юні динамівці провели останню зональну гру першості країни серед юнацьких команд груп підготовки молодих футболістів при колективах класу «А» і «Б». З рахунком 4:1 вони перемогли черкаський «Колгоспник».

Advertisement for a technical school in Kirovograd. Title: ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ. Text: Учлище ГОТУЄ: штукатурів, мулярів, теслярів, малярів, столярів. СТРОК НАВЧАННЯ — ДВА РОКИ. Учні забезпечуються безплатним обмундируванням та харчуванням. Приймаються юнаки та дівчата 1946—1947 років народження. Гуртожитком учні не забезпечуються. Вступаючи до училища повинні подати такі документи: заяву, автобіографію, паспорт, свідоцтво про народження, 4 фотокартки, свідоцтво про закінчення 8 класів та характеристику з школи. ДОКУМЕНТИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 1 СЕРПНЯ 1962 РОКУ. ПОЧАТОК НАВЧАННЯ — 1 ВЕРЕСНЯ 1962 РОКУ. Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 3. ДИРЕКЦІЯ.

Advertisement for a newspaper. Title: НАША АДРЕСА. Text: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36. Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24. Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю. «Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград. Кіровоградська обласна друкарня Ім. Г. М. Димитрова. БК 03160. Зам. № 4195.